

van de ca. veertigduizend militairen waaruit het legerkorps zou bestaan, in Engeland zou worden opgeleid en uitgerust – men zou beginnen met daar een kernkader te oefenen. Daarna zou een aanvullende training nodig zijn voor de oorlogvoering in de tropen; voor die extra training werd gedacht aan Australië of aan Brits Oost-Afrika, maar terzake was in de herfst van '44 nog niets geregeld.

Tenslotte de luchtmacht. In regeringskring was overwogen om na de bevrijding een met de Britse *Royal Air Force* te vergelijken gemeenschappelijke luchtmacht te vormen voor vloot en leger, maar van dat denkbeeld had men slechts gehandhaafd dat er één basis-opleiding zou komen voor allen die van de luchtstrijdkrachten deel zouden uitmaken. Men wilde 8 nieuwe *squadrons* vormen voor de Militaire Luchtvaart van het Koninklijk Nederlands-Indische Leger. Ten aanzien van de opleiding was in september '44 nog niets geregeld maar in december verklaarde het Britse *Air Ministry* zich bereid, per maand in Engeland achthonderd man grondpersoneel en vier-en-vijftig man vliegend personeel in opleiding te nemen.

De opleidingen die wij noemden: die van de mariniersbrigade, die van het kernkader voor het legerkorps en die voor het luchtmachtpersoneel, zouden alle plaatsvinden op basis van de Amerikaanse dan wel Britse opleidingsvoorschriften; die voorschriften had men in het Nederlands vertaald.

Ziedaar wat wij in ons vorige deel verhaalden. Daar hebben wij nu het volgende aan toe te voegen.

Wat de regering bij het opstellen van haar plannen buiten beschouwing had gelaten, was dat zij, zolang de vijandelijkheden met Duitsland nog gaande waren, de bevoegdheid miste om geheel alleen te bepalen wat in Nederland aan militaire eenheden zou worden gevormd en waar die zouden worden ingezet; die bevoegdheid lag in beginsel eerder bij generaal Eisenhower wiens gezag prevaleerde boven dat van de Nederlandse regering in de z.g. eerste fase die in de overeenkomsten voorkwam welke de regering in mei '44 met Engeland en de Verenigde Staten had gesloten (het z.g. *Legal Agreement*) – men zou kunnen zeggen: de fase tot kort na het einde van de strijd in Europa. Als een situatie ontstond waarin Eisenhower wenste dat Nederlandse eenheden zouden deelnemen aan de oorlog op Duits grondgebied of aan de bezetting van Duitsland, dan zou de vorming van alle strijdkrachten die specifiek voor de oorlog met Japan bestemd waren, uitgesteld moeten worden. Niemand wist hoe lang men nog, ook als geheel Nederland was bevrijd, in Duitsland zou moeten vechten; het kon bijvoorbeeld wenselijk zijn dat er, terwijl de Britse en Amerikaanse troepen diep in Duitsland met de *Wehrmacht* slaags waren,